Recensie: Drive-away dolls **1/2

Kinepolis Antwerpen
woensdag 3 april 2024

foto © Universal Pictures

Recensie:
Een flauwe komische roadmovie. Dat is Drive-away dolls die Ethan Coen regisseerde. In die mate dat enkele de subplot, over lesbisch zijn, nog iet of wat je weet te prikkelen zodat je toch nog min of meer geboeid blijft kijken.

In Drive-away dolls trekken vriendinnen Jamie (Margaret Qualley) en Marian (Geraldine Viswanathan) naar Tallahassee met een huurwagen. Er stelt zich echter een issue. Door een vergissing heeft de verhuurder Curlie (Bill Camp) hen een wagen toegewezen die voor criminelen bestemd was. In de koffer zullen de twee wanneer ze een platte band krijgen In Florida een hoedendoos vinden met een afgehakt hoofd in op ijs. En in een koffertje zit iets waardevols.
Het gevolg laat zich raden: de vrouwen worden achternagezeten door criminelen die niet al te snugger blijken. Onderweg maken de dames verschillende stops om onder andere een bar voor lesbiennes te bezoeken om er casual sex te hebben. Later zullen ze ook een vrouwelijk en lesbisch voetbalteam ontmoeten dat een overwinning wil vieren door met elkaar te kussen en te knuffelen in een soort doorschuifsysteem. Wanneer Marian bij haar beste vriendin Jamie komt, wil ze weigeren, terwijl Jamie er geen graten in ziet om haar te kussen. Feit is dat het al een tijdje geleden is dat Marian nog eens seks heeft gehad. Ze is de tegenpool van Jamie, een stijve hark terwijl Jamie een losbol is.
In de koffer blijken dildo's te zitten, op basis van afgietsels van echte penissen van machtige bekende mensen. Een van de dildo's, die Jamie overigens gebruikte in een hotel en waar ze enthousiast om is, is een afgietsel van Gary Channels' penis, een Republikeinse senator. De twee democratische lesbiennes willen een miljoen dollar van hem in ruil voor de dildo's. Wat de man echter niet weet, is dat Jamie stiekem replica's liet maken, twee zelfs in plaaster.
Drive-away dolls is de eerste lesbische B-film uit een trilogie die de makers voor ogen hebben. Laat ons stellen dat enkel het lesbische gegeven de prent iet of wat boeiend maakt. Maar ook op dat vlak bleven we toch ook danig op onze honger zitten. Want wie hoopt om Viswanathan, wat ons betreft de knapste vrouw in de film, in Eva's kostuum te zien, is eraan voor de moeite. En wat lesbische seksscènes betreft, blijft wat ons betreft 'La vie d' Adèle' onklopbaar.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.